

Причината именно е тази, че старите историци говорятъ за тракийските владетели само тогава, когато разказватъ за тяхните непосредни сношения, било приятелски, било враждебни, съ Гърция, Македония и по-сетне съ Римъ. Най-чести свидетелства за одризките от V. и IV. столетие пр. Хр. се намиратъ у съвременникъ историци, ала съчиненията на повечето от тях не съм се упазили и се допълнятъ само от части съ свидетелствата на атическите оратори особено на Демостена и Есхина. Важни приноси съдържатъ и някои надписи, открити преди последните десетолетия на Акрополисъ въ Атина, въ които се споменуватъ договори, склучени между атиняните и някои тракийски царе въ IV. въекъ пр. Хр.⁴⁾

Има обаче още един видъ паметници, които доста красноречиво говорятъ за тракийските царе⁵⁾ тамъ, където мълчатъ древните автори

⁴⁾ Отъ новата литература по историята и numismatikata на тракийските царе, о които се опира настоящата статия, трбва да се споменатъ следните съчинения и статии:

Cary, Histoire des rois de Thrace et de ceux du Bosphore Cimbréen, éclaircie par les médailles. Paris MDCCCLII. стр. 1—82 съ двѣ таблици. Въ това хубаво и, макаръ преди единъ и половина вѣкъ издадено, но още днес твърдѣ пълно съчинение, излага авторътъ историята на тракийските царе и извѣстните тогава тѣхни монети, които били тогава твърдѣ рѣдки и нѣизучени. Отъ тракийските монети — въ по-тъсно значение на думата — на Cary били известни монетите на Севастъ III, Скостокосъ, Котисъ III, Садаласъ II, Котисъ IV, Реметалкесъ I, Котисъ V. и Рескупорисъ, Реметалкесъ II.

Eckhel J., Doctrina numorum veterum. Vindobonae MDCCXCIV Volumen II. Reges Thraciae pag. 55—60.

Mionnet, Description de médailles antiques grecques et romaines Paris 1803. Tome I. стр. 437, и сл. и Supplément, Tome II. Paris 1822. стр. 549—558, и 363—365.

Head Barclay W., Historia numorum. London 1887. стр. 239—244. Thracian kings and dynasties.

Imhoof—Blumer F., Monnaies grecques. Paris — Leipzig 1833, стр. 51—54, и 641. табл. C. Същи авторъ. Griechische Münzen. München 1890. — Porträtköpfe auf Münzen hellenischer und hellenisierten Völker. Leipzig 1885. стр. 16—18. и съответни таблици.

Höck A., Das Odrysenereich in Thrakien, издад. въ Hermes, Zeitschrift für klassische Philologie XXVI. стр. 76—117. и 453—462; тая съдържателна и критически написана статия укаzia подробно всички по-важни часажи отъ древните класици, що се отнасятъ къмъ историята на одризките царе въ V и IV. стол. пр. Хр. — и тя послужила за основа на историческата часть отъ моята статия.

Lenormant et Delaroche, Trésor de numismatique et glyptique: Numismatique des rois grecs. Paris 1849.

Σφρωνός, Ἐβρύτελμις βασιλεύς Ὀδρυσῶν, издадено въ списанието Ἔφημερίς ἀρχαιολογική, 1891. стр. 160—161.

Ποστολάκας Α., Κατάλογος τῶν ἀρχαίων νομισμάτων τοῦ Ἀθηναϊκοῦ νομισματικοῦ μουσείου Ἀθηναῖς 1872.

Beschreibung der antiken Münzen der königlichen Museen in Berlin. Band I. стр. 328—339. Thracische Koenige.

Catalogue of greek coins in the British Museum. London 1877. Thrace etc. стр. 201—208. Kings of the Odrysae. Various kings and dynasts of thracian tribes or of Thasos.

Tomaschek, Die alten Thraker. I.—II. Theil Wien 1893.

Kiepert H., Lehrbuch der alten Geographie стр. 320 и слѣд.

Curtius E., Griechische Geschichte. Band. III. стр. 387. и слѣд.

Mommsen Th., Roemische Geschichte. Band I. II. и V. — Останжалитъ съчинения и статии, до колкото ми бѣха достъпни, съ указаніи въ текста.

⁵⁾ Повече отъ петъ вѣка брои историите на одризката династия, но ако питаме, гдѣ съ паметници отъ тая тракийска династия, която се гордѣла съ такива знаменити личности, като Ситалкесъ, възвишавъ герой на тракийските народни пѣсни и други забѣлѣжителни царе, напразно търсимъ отговоръ. Единствените паметници, които отчасти отговарятъ на този въпросъ, съ тракийските монети, които се отличаватъ, особено по-древните, съ красива и даже художествена направа, повлияна разбира се отъ гръцкото изкуство. За нѣкогашните дворци на одризките царе въ Визия, Пловдивъ, Одринъ, Иисала и другадѣ нѣма ви слѣди, освенъ ако можтъ за тракийски да се взематъ останки отъ старинни зидове, зидани на сухо по киклонски начинъ, каквито се виждатъ на съверния склонъ по Небетъ-тепе въ Пловдивъ и сътнѣ въ Одринъ (срв. Dumont — Homolle, *Mélanges*, стр. 196—197). — Подобни надписи